

ми каза, че не знаялѣ, но прѣдполагаше къмъ близко едно тамъ беклеме, което и сочеше съ прѣстъ. Въ това врѣме парахода значително намали бързината си и прѣдъ насъ се блѣстна селото Козлудуй. До брѣга играяха нѣколко турчета по на десетина години. Гашитѣ имъ бѣха прѣвѣрзани съ учукуритѣ прѣзъ ramo тѣй, като, че цѣли бѣха потънали въ тѣхъ. Щомъ заблѣзоха, че парахода върви полегка и клони да се спре тамъ на брѣга, оставиха своитѣ играчки и всичкото имъ внимание бѣше съсредоточено въ насъ. Почнаха да ни запитватъ: — Не о? Не о? ¹⁾ — Булгаръ аскери, ²⁾ имъ отговори Икономовъ. Тѣ неможаха да разбератъ какво значи това, но продължаваха удивително да ни гледатъ. Тогава сърдито извикахъ: «Кйоръ му сунусъ ки комита гелийору?» ³⁾ Щомъ чуха думатата «комита», веднага се сринаха отъ брѣга и съ ревъ и писъкъ тѣртиха съ всичката си сила къмъ село, като викаха: «Комита гелийоро». Въ това врѣме парахода съвършено полегка запълзѣ. Ботевъ излѣзе отъ камарата прѣдружаванъ отъ Войновски и Курито. Послѣдний гордо-гордо пристѣпваше, като развѣваше и знамето, което обърна вниманието на всички. То бѣше приготвено отъ зеленъ атлазъ. По срѣдата му стоеше сърменъ левъ и сърмени пюскюли висѣха на двата му края. Дружината приличаше на роякъ пчели. Всички застанаха около знамето и около войводата, когато парахода се спрѣ. Двамина отъ матрозитѣ дотърчаха и съединиха парахода съ брѣга чрѣзъ дъски. Прѣвъ слѣзе Петъръ Дюкмеджия, ⁴⁾ който нагази съ единий си кракъ до жабата въ мѣстния Дунавъ. Бърже слѣдъ него слѣзе Войновски и съ стѣпването си на българската земя, изтѣгли саблята си съ извънредна ловкостъ, завъртѣ я въ въз-

¹⁾ Какво е това? какво е това?

²⁾ Български войници.

³⁾ Слѣпи ли сте, че комити идатъ?

⁴⁾ Родомъ отъ Карлово,